

Tincuța Horonceanu Bernevic

FEMEI
DE
MĂTASE

București, 2025

Coperta: *Andi Artil*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

HORONCEANU-BERNEVIC, TINCUȚA

Femei de mătase / Tincuța Horonceanu Bernevic. - București :
Bifrost, 2025

ISBN 978-630-6514-49-6

821.135.1

© Toate drepturile sunt rezervate. Nicio parte din această lucrare nu
poate fi reprodusă fără acordul scris al editurii și al autoarei.

Copyright © 2025

Editura Bifrost

Str. Liviu Rebreanu nr.46-58, sector 3, București

e-mail: office@bifrost.ro

www.bifrost.ro

**Femeia de mătase e un duh.
Ea atinge lumea delicat, ușor, simplu
și o schimbă pentru totdeauna.
Numai în bine!**

E fată!

E fată! a zis mama
și tata a zâmbit și a răspuns *Să ne trăiască!*
și de atunci trăiesc cu bucurie fiecare zi
când pare că mă poticnesc
vine vocea tatei în urechea mea dreaptă
și-mi spune cu nădejde
hai, tată, ce faci de nu mai poți?
și parcă pune umărul și-mi trage carul poticnit în drum
iar eu zâmbesc
știu că și voi aveți un tată care vă șoptește în ureche
și care nu stă nepăsător
atunci când vă ofțați cuvintele în bătaia vântului
și alergați numai în visele voastre
altădată mama a zis *E băiat!*
și tata a răspuns *Să ne trăiască!*
atunci am aflat că tata vorbea într-o singură limbă
pentru noi toți
spusă apăsător și cu zâmbetul pe chip
mama și tata priveau cu sufletul la gură
cum un suflet nou nouț le strălucește în băătăură
ca un cuvânt de dragoste brodat pe-o batistă

Întâlnire

Pe o terasă de cafenea boemă
voi organiza o întâlnire la care voi fi singură
mă voi preface că mă aștept și că mă bucur de întâlnirea cu
mine
voi striga entuziasmată *hei, ce bine că te regășesc!*
mă voi îmbrățișa ca și cum nu m-aș recunoaște
ai cam îmbătrânit voi zice
da și tu la fel
trece timpul peste tine nu ai scăpat de riduri
voi sta de vorbă cu mine
și îmi voi scrie numărul de telefon pe un șervețel
ține-l în cazul în care vrei să mă mai suni
îl voi mototoli discret și îl voi arunca în poșetă
da poate te voi suna că nu mă mai am decât pe mine
mă voi privi cu atenție
și voi spune despre mine doar lucruri frumoase
n-aș vrea să mă supăr aducând în conversație tristeți pasagere
lasă-le să treacă oricum nu contează cine ce crede
îmi voi zâmbi des și lumea va părea mică
mă voi ține de mână cu discreție
stânga și dreapta se vor atinge prietenos
deasupra unei singure cești de cafea

Străzile sunt femei

Străzile sunt femei cucernice
care-au lăsat casele să-și facă garduri și porți
peste caldarâmul tocit
întunericul stă în afara curții
străbătut de pașii făcuți în zi de duminică

străzile sunt femei de mătase care urcă și coboară
șerpuiesc pe dealurile orașului
cu trene lungi de beton topite în soarele verii
obosite când panta e mare
pietruite când fotografiile alb negru ies din albume
și colindă prin gări

străzile sunt femei de piatră îndurerate și mute
când li se taie copacii care aduc
stropi de vis în căutarea lor

străzile sunt femei de bumbac și cafea și ceai
femei bio alăptând generații de cuvinte noi
care vor defini într-un târziu concepte suprarealiste

străzile sunt femei exilate în noi
închide ochii
și vei ști că pe strada din vis ai făcut primii pași
chiar dacă ea nu e decât o uliță prăfuită de țară

eu sunt o stradă care poartă în ea simboluri creștine
Dealul Crucii e strada ce alunecă spre Valea Tazlăului
ulița copilăriei mele se va asfalta în curând
amintirile mele din praful drumului
vor plânge apăsate de coperta de beton greu
Dealul Crucii e femeia botezată într-o cristelniță veche

când se lasă seara străzile se întind la somn
pisici adormite pe umărul toamnei târzii
doar câte un felinar pierdut în negura anotimpului
le scânteiază visul în care caleașca se transformă în dovleac
noaptea la 12,00 fix

Nina

Nina este fata cu părul foarte lung și foarte frumos
a venit într-o seară în casa noastră și a zâmbit timid
vorbea puțin și cu rost
mirosea a săpun și a curat
în oglinda mare din camera de curat a mamei
Nina s-a văzut mireasă
voalul alb i-a fost pus peste bucele castanii care miroseau a
fixativ
de către o altă femeie
în ierarhia oglinzilor
oglinta din camera de curat e un fel de Împărăteasă
ea poate să-și treacă în cv mai multe mirese
tot în ea s-ar fi putut oglindi și mai multe sicrie dacă nu ar fi
fost
acoperită de fiecare dată cu o pânză neagră
dintr-un fel de pudoare mama lega oglinda la ochi
cu mătasea neagră
ferind-o în acest fel de suferință
și atunci Împărăteasa oglinzilor își amintește
numai partea luminoasă a vieții
Nina a surâs și a lăcrimat când acordeonistul
i-a cântat „*Ia-ți mireasă ziua bună!*”

era o zi frumoasă când Nina a plecat către biserică
alaiul de nuntă cu strigăturile acide m-a primit și pe mine
Nina era înaltă și subțire
semăna mult cu un lujer de floare
miresele trec printr-o poartă de flori și ajung într-o lume
fericită
așa cred fetele mici despre fetele mari

Mireille de Liverpool

Ceaurile nopții stau pe trotuar
ca niște felinare prăbușite după furtună
din taxi mi-am umflat plămânii cu aer politicos
cât să mă țină măcar o zi și-o noapte
recepționera are codițe afro și cuvinte mici
pe care le ține în gură ca pe guma de mestecat
de ce nu tragi perdeaua
ca să vezi cum *Beatleșii* cântă pe străzi prevestind furtuna
Mireille privește prin fereastra mică
și-mi spune că putem pași pe apele fluviului Mersey
în noaptea cu lună plină
că trupurile noastre eterice
nu ne mai sunt de nici un folos atunci
Mireille e din Scoția așa-mi spune la cafea
eu știu că e o franțuzoaică din Montmartre
dar mă prefac că o cred
are un accent greu de ghicit în spatele cuvintelor nespuse
eu sunt din România dintr-un orășel mic
în care avem case mici și străzi mici
și facem lucruri mici
în fiecare zi mai mică decât toate celelalte
Mireille râde *bien sûr ma chérie*
știam eu că râul Mersey

nu poate fi profanat de picioarele noastre
că nu suntem Iisus și nici măcar Budha
nici *Beatleșii* nu au călcat peste ape
și ei au oferit o dată *fish and chips*
călătorilor din Liverpool

Zenovia

Cârjele Zenoviei nu au nouăzeci și doi de ani
ele sunt mult mai tinere
ele nu știu ce înseamnă viața
durerea o face pe Zenovia mai subțire
și uneori transparentă
prin mâinile ei atunci se văd plaje cu nisipuri aurii
care se spulberă sub briza oceanului
din America vocea fetiței se transformă în rouă
în fiecare seară la 7 fix
Zenovia șterge cu roua prețioasă tastele telefonului
care o privește cu ochi americani
două ființe care locuiesc într-o singură liniște
pe chipul ei se așterne din când în când uitarea
în această uitare încărunțește
alături de cuvintele spuse târăgănat
în limba română

Toate femeile lumii mele

Femeile care au intrat în viața mea fie și numai pentru o scurtă bucată de timp, m-au amprentat cu lumina lor pentru tot restul vieții. Am adunat nume diverse care, în aparență, nu au nici o legătură unele cu altele, dar, în adânc, sufletul meu le-a pus în sertarul cu *Femei de mătase*, încă de pe când eram foarte mică și, mai totdeauna, eroii mei erau eroine. Pentru că am văzut în jurul meu femei puternice, femei de nădejde, femei născătoare de vieți, femei dătătoare de sănătate și femei care iubeau viața și o protejau cu dragoste și veselie.

Bătrânele satului, femei cu aleasă educație, descendente ale unor familii boierești, femei fără școală, femei simple, femei care chiuiu la nunți și jeleau la înmormântări, femei care știau să râdă din toată inima, femei studioase, femei delicate și fragile, femei care munceau cot la cot cu bărbații, toate la un loc purtau niște esențe de feminitate cu care amprentau aerul din jur și și-au săpat un loc în memorie. Pentru că mi-au transmis să caut în mine tot timpul puterea.

Femeile sunt păstrătoare de tradiții, de viață vie, de omenesc și de iubire. Ele sunt esența, pentru că nasc, hrănesc, cresc, adună, alintă, vindecă, tămăduiesc, renasc și merg mai departe. Cele mai multe dintre ele nu mai sunt pe aici, dar toate femeile lumii mele își merită Raiul pe care l-au creat!

Autoarea
1 august 2022

Cuprins

<i>E fată!</i>	/ 7
<i>Întâlnire</i>	/ 8
<i>Străzile sunt femeii</i>	/ 9
<i>Nina</i>	/ 11
<i>Mireille de Liverpool</i>	/ 13
<i>Zenovia</i>	/ 15
<i>Raveica</i>	/ 16
<i>Catinca</i>	/ 17
<i>Femeia fără nume</i>	/ 18
<i>Leonora</i>	/ 19
<i>Zamfira</i>	/ 20
<i>Tincuța</i>	/ 21
<i>Hilal</i>	/ 23
<i>Feodosia</i>	/ 24
<i>Burta rotundă</i>	/ 25
<i>Mereșanca</i>	/ 26
<i>Mătușă Adela</i>	/ 27
<i>Dragomira</i>	/ 28
<i>Prescornița Ileana</i>	/ 29
<i>N-avem cu ce!</i>	/ 30
<i>Bătrâna satului</i>	/ 32
<i>Pâinile tatei</i>	/ 33
<i>M-am făcut mare!</i>	/ 35
<i>Ceasul deșteptător</i>	/ 36
<i>Niciodată</i>	12 / 37
<i>La ceas de seară</i>	/ 38
<i>Ana</i>	/ 39
<i>Epracsia</i>	/ 40
<i>Liuba</i>	/ 41
<i>Mătușă Victoria</i>	/ 42

Olimpia / 43
Fetița / 44
Mătușa Marița / 46
Ioana / 47
Eu nu aveam nimic / 48
Așa-i la război / 50
Taraba de fructe / 51
Urâta / 52
Oscar / 54
Războaiele / 55
Dimineața / 56
Casa părintească / 57
Victorița / 58
Filareta / 59
Jana / 60
Saveta / 61
Un nume de fată / 62
Ca o pasăre neagră / 63
Sărbătorita / 65
Pacea lumii / 67
Arheologie / 68
Nu am nicio fotografie cu tata / 69
Un alt decembrie / 70
Prostișorul de ogradă / 71
Negustoreasa / 72
Credința / 74
Femeia înger / 75
Mother / 76
Autobuzul femeilor / 77
Mama Sonya / 78
Olga / 79
Iozefina / 80
Femeile din satul meu / 81
Toate femeile lumii mele / 83

